

♦ יום ראשון כ"ח אדר ב' ♦

יד (א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

א וּמִלֵּיל יְנִי עִם מֹשֶׁה לְמִימָר:

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטרשיחות ח"ו ע' 100. ע"פ ביאורי החומש)

שמה של הפרשה - מצורע בדורות הראשונים נקראת פ' מצורע - 'פרשת זאת תהיה', ורק בדורות האחרונים התקבל השם 'פרשת מצורע'. וטעם הדבר בפנימיות העניינים: ידוע שלעתידי-לבוא החשף והרע יהפכו לאור וטוב. כך גם בנוגע למצורע, בזמן הגלות מצורע הוא משג שליילי. אבל לעתידי-לבוא התשובה של המצורע תהיה בבחינת 'זדונות נעשות לו פזקות', כך שהמשג מצורע יהפך להיות דבר חיובי. בדורות הראשונים לא קראו בשם מצורע כי לא רצו להשתמש בדבר שליילי, לכן השתמשו בשם 'זאת תהיה' רמז לכך שלעתידי-לבוא יהיה המצורע דבר חיובי. אף בדורות האחרונים, הקרובים לביאת משיח שאז יהפך המצורע לדבר חיובי, קוראים לפרשה מצורע על-שם העתיד הקרוב, שבו המצורע יהיה רק דבר של קדשה ואור.

(ב) זֹאת תְּהִיָה תּוֹרַת הַמְּצוֹרֵעַ בַּיּוֹם טַהַרְתּוֹ וְהוֹבֵא אֶל־הַכֹּהֵן:

ב דָּא תְּהִי אֲוִרְתָּא דְסִגְרִיא בְּיוֹמָא דְדְכּוּתָּהּ וַיִּתְּנִי לָוֶה פְּהֵנָּא:

כ"א ~ זאת תהיה תורת המצורע וגו' • (מגילה כא) מלמד, שאין מטהרין אותו בלילה.

~ נקודות משיחות קודש ~ יעויין לקוטרשיחות חלק יב, עמוד 78 - מתוך 'לקראת שבת'

הלימוד המיוחד שטהרת המצורע נעשית ביום

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו

זאת תהיה תורת המצורע וגו', מלמד שאין מטהרין אותו בלילה (יד, ב. ובפירוש רש"י) והקשו במפרשים: מדוע הצרכנו ללימוד מיוחד שאין מטהרין המצורע בלילה, והרי טהרת המצורע פוללת הבאת קרבן, ואין מקריבים קרבנות בלילה, כדדרשינן ב'תורת כהנים' על הפסוק (צו ז, לח) "ביום צותו" - שכל הקרבנות פשרים רק ביום.

יש לומר שבפשוטות הכתובים, אין תיבת יום שוללת הלילה, וכדחינו במעשה בראשית "ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד". ועוד, שעל מפת בכורות שהיתה בלילה, כתוב "ביום הכותי כל בכור". ואם כן בדרך הפשט, שהיא דרכו של רש"י, אין מקום ללימוד מ"ביום צותו", ולכן הוצרך רש"י ללימוד מיוחד בפרשת המצורע. וידויק שפיר מהא שבדבור-המתחיל, מעתיק רש"י התיבות "זאת תהיה תורת המצורע", ואילו לתיבת "ביום" (שלקאורה ממנה נלמד שאין מטהרין בלילה) רומז רש"י ב"וגו" - פיון שפנ"ל, מתבת "ביום" לבדה אין ללמוד (בפשוטו של מקרא) שאינו בלילה. ורק שפסוק זה נתיחד, שבו נדרשות כל התיבות למשמעותם המיוחדת, ולכן נדרשת גם תיבת "ביום" כאן ל"ביום ולא בלילה". (ועויין בפנים השיחה הדיוקים בשאר התיבות, לעיל כאן ע' כה).

~ נקודות משיחות קודש ~ ע"פ לקוטרשיחות חלק ז, עמוד 100 - מתוך 'לקראת שבת'

גם הנמוף ביותר מובא אל הפהן

זאת תהיה תורת המצורע . . והובא אל-הכהן: ויצא הפהן אל-מחוץ למחנה (יד, ב"ג)

ולקאורה צריך ביאור לשון הכתוב "והובא אל הפהן", שהרי נאסר על המצורע להפנס למחנה ישראל, והיאף יבוא אל הכהן, ואכן המשך הכתוב הוא "ויצא הפהן" - שפא אל המצורע "מחוץ למחנה". פן צריך ביאור הלשון "והובא", ולא נכתב "ובא".

והביאור בזה בדרך החסידות:

עונשו של המצורע לישוב בדרך מחוץ למחנה, מגיע מחמת חטאו החמור שדבר לשון-הרע (רש"י תזריע יג, מו), ואם פן

רש"י כפשוטו - מהדורת לשם

יד (ב) זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו. לשון הכתוב 'ביום' טהרתו ומלמד שאין מטהרין אותו בלילה, וכל סדר טהרת המצורע האמור להלן אינו נעשה אלא ביום (ספרא, מגילה כא, א; תורה ג